

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. K.**, zastoupeného Mgr. Bc. Peterem Mrázikem, advokátem se sídlem Mendlovo náměstí 2a, Brno proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 14.2.2012 čj. MSK 7898/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku

- proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 4) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), jehož se měl dopustit tím, že dne 9.11.2011 v 9:45 hodin v obci Opava po ulici Těšínské 142,9 metrů před bývalou točnou MHD Ostroj, kde je nejvýše dovolená rychlost 50 km/h, a to v levém jízdním pruhu ve směru jízdy od centra města na část Komárov, řídil nedovolenou rychlostí motorové vozidlo tovární značky Toyota Hilux rz: X neboť mu byla Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, dopravním inspektorátem Opava naměřena rychlost jízdy 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a to o nejméně 13 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu;
- dle ustanovení § 12c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že při výše uvedené jízdě řídil uvedené motorové vozidlo Toyota Hilux, aniž by byl držitelem jakékoliv skupiny nebo podskupiny řidičských oprávnění, neboť po skončení sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, jež mu byla uložena na dobu 12 měsíců s počátkem ode dne 1.7.2010 do dne 1.7.2011 rozhodnutím Magistrátu města Opavy, odboru dopravy pod sp. zn. 22990/2009/DOPR/HrP ze dne 20.4.2010 v návaznosti na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství čj. MSK 86223/2010 ze dne 21.6.2010, kterým dle ust. § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění, nepožádal u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností dle ust. § 102 odst. 2 cit. zákona o vrácení řidičského oprávnění a tímto jednáním porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu;
- proti pořádku ve státní správě a přestupkem v územní samosprávě dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, jehož se dopustil tím, že jako držitel řidičského průkazu tento neodevzdal příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností ode dne 22.9.2010, následujícím dnem ode dne doručení příkazu MM Opavy sp. zn. 22362/2010/DOPR/PaP ze dne 8.8.2010, kterým byl za uvedený přestupek již postižen do dne 9.11.2011,

kdy mu byl řidičský průkaz odebrán policií. Tímto jednáním porušil ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu.

Za uvedené přestupky mu byla dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. a), § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu v souladu s ust. § 12 odst. 2 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 39.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvaceti měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Splatnost pokuty byla stanovena do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč dle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích v souladu s ust. § 1 odst. 1 vyhl. MV č. 231/1996 Sb. do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Opavy, odbor dopravy rozhodl dne 21. prosince 2011, pod č.j. 27129/2011/DOPR/DoM, tak že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že projednal věc bez přítomnosti obviněného, který se k ústnímu jednání nedostavil, přičemž jeho omluva nebyla shledána jako včasná, řádná, důvodná a rovněž se ukázala jako nepravdivá. Správní orgán předvolal obviněného k ústnímu jednání na 14.00 hod. dne 12.12.2011, kdy písemné předvolání zaslal jako písemnost určenou do vlastních rukou adresáta. Z údajů na písemnosti je zjištěno, že adresát si uvedenou zásilku převzal dne 29.11.2011. Dne 9.12.2011 zdejší správní orgán obdržel písemnou omluvu obviněného z ústního jednání, kde bylo v důvodu omluvy uvedeno, že jmenovaný se jako zaměstnanec firmy Witzemann bude v době od 11.12.2011 do 20.12.2011 nacházet společně s dalšími třemi zaměstnanci v Německu za účelem přejímky a školení na novou technologii a přípravků pro firmu Volvo. Termín služební cesty byl projednán 5.12.2011. Správní orgán omluvu obviněného neuznal jako řádnou, jelikož omluva nebyla včasná. Jak vyplývá z omluvy, obviněný se o důvodu konání služební cesty dozvěděl dne 5.12.2011 a omluvil se až dne 9.12.2011, ač byl o povinnosti uvést důvod omluvy neprodleně poučen. Důvod omluvy správní orgán nepovažuje za důležitý, jelikož z omluvy nevyplývá skutečnost, že účast obviněného na služební cestě je natolik nenahraditelná, že by to mělo závažné důsledky pro chod firmy, případně pro uskutečnění přejímky a školení, přičemž z omluvy vyplývá, že se uvedeného školení kromě obviněného mají účastnit další tři zaměstnanci. Dále správní orgán dne 12.12.2011 ve 13.30 hod. (před ústním jednáním) obdržel v písemné podobě žádost obviněného o řidičské oprávnění, protokol o přidělení čísla testu k první zkoušce a protokol testu k první zkoušce, ze kterých vyplývá, že obviněný dne 12.12.2011 vykonal na Magistrátu města Přerov zkoušku k přezkoušení odborné způsobilosti. Omluvu obviněného ve světle těchto důkazů tak považuje správní orgán za nepravdivou, jelikož z uvedené žádosti a protokolů vyplývá, že se obviněný dne 12.12.2011 nacházel v obci Přerov, kde vykonal na Magistrátu města zkoušku

z odborné způsobilosti, o kterou si požádal dne 8.12.2011, tedy až poté, co obdržel předvolání k ústnímu jednání. Správní orgán má tak za prokázané, že se obviněný v den ústního jednání nacházel na území České republiky, a to necelých 90 km od místa konání ústního jednání. Obviněnému tak nic nebránilo v tom, aby se k nařízenému ústnímu jednání dostavil. Obviněný dne 9.11.2011 v 9.45 hod. řídil v obci Opava po ulici Těšínské v levém jízdním pruhu ve směru od centra města na část Komárov motorové vozidlo tovární značky Toyota Hilux rz: X. Obviněný při uvedené jízdě ve vzdálenosti 142,9 metrů před bývalou točnou MHD Ostroj porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož smí řidič jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Uvedenou skutečnost prokazuje záznam přestupku silničního laserového rychloměru Micro DigiCam. Obviněný při uvedené jízdě porušil ustanovení §3 odst. 3 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle kterého může řídit motorové vozidlo pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění. To, že obviněný nebyl držitelem žádné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, prokazuje rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vydané dne 21.6.2010 pod čj.: MSK/86223/2010, které nabylo právní moci dne 1.7.2010, a kterým bylo potvrzeno rozhodnutí MM Opavy vydané dne 20.4.2010 pod sp. zn.: 22990/2009/DOPR/HrP, kterým byla obviněnému uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí. Dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byla příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Z uvedeného tak vyplývá, že obviněný pozbýval řidičské oprávnění dne 1.7.2010, kdy uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje nabylo právní moci. Z výpisu z EKŘ vyplývá, že si obviněný po výkonu sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který obviněnému skončil dnem 1.7.2011, dle ustanovení § 102 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích nepožádal u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností o vrácení řidičského oprávnění. Obviněný tak spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81. Obviněný současně ode dne 22.9.2010 až do dne 9.11.2011 porušil ustanovení § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle kterého je držitel řidičského průkazu povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 1. Podle § 94 odst. 1 stejného zákona držitel řidičského oprávnění pozbývá oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byla příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Uvedenou skutečnost prokazuje rozhodnutí v příkazním řízení

vydaném MM Opavy ze dne 8.9.2010, které bylo obviněnému doručeno dne 21.9.2010, a které nabylo právní moci dne 7.10.2011, ze kterého vyplývá, že obviněný ve lhůtě 5-ti pracovních dnů ode dne 1.7.2010 do dne 21.9.2010 (den doručení rozhodnutí v příkazním řízení) neodevzdal řidičský průkaz obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností z důvodu uložení sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na 12 měsíců, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč. Výpis z EKŘ dále prokazuje, že obviněný následující den po doručení uvedeného rozhodnutí v příkazním řízení neodevzdal příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností řidičský průkaz, a to až do dne 9.11.2011, kdy mu byl řidičský průkaz odebrán na místě výše uvedené kontroly policií. Odebrání řidičského průkazu vyplývá z úředního záznamu.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 21.12.2011 čj. 27129/2011/DOPR/DoM ve věci přestupku podle § 125c odst.1 písm. f) bod 4. a § 125c odst. 1 písm. e) bod 1) zákona o silničním provozu a přestupku § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích), potvrdil. V odůvodnění uvedl, že magistrát uznal obviněného J. K. ve společném řízení vinným: I. z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f/ bod 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že dne 9.11.2011 v 9.45 hodin v obci Opava po ulici Těšínská, 142,9 m před bývalou točnou MHD Ostroj, kde je nejvýše dovolená rychlost 50 km/h, a to v levém jízdním pruhu ve směru jízdy od centra města na část Komárov, řídil nedovolenou rychlostí motorové vozidlo tov. zn. Toyota Hilux RZ: X, neboť mu byla Policií České republiky naměřena rychlost jízdy 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h mu byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, čímž překročil nejvýše dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, a to nejméně o 13 km/h. Tímto jednáním měl obviněný porušit § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích; II. z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1. zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že při výše uvedené jízdě řídil motorové vozidlo tov. zn. Toyota Hilux, aniž by byl držitelem jakékoliv skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, neboť po skončení sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, která mu byla uložena na dobu 12 měsíců s počátkem ode dne 1.7.2010 do dne 1.7.2011 rozhodnutím magistrátu sp. zn. 22990/2009/DOPR/HrP ze dne 20.4.2010 v návaznosti na rozhodnutí krajského úřadu č.j. MSK 86223/2010 ze dne 21.6.2010, kterým dle ustanovení § 94a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích pozbyl řidičské oprávnění, nepožádal u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností dle § 102 odst. 2 stejného zákona o vrácení řidičského oprávnění. Tímto jednáním měl obviněný porušit § 3 odst. 3 písm. a/ zákona o provozu

na pozemních komunikacích; III. z přestupku proti pořádku ve státní správě podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že jako držitel řidičského průkazu tento neodevzdal příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností ode dne 22.9.2010 (následující den ode dne doručení příkazu magistrátu sp. zn. 22362/2010/DOPR/PaP ze dne 8.9.2010, kterým byl za uvedený přestupek již postižen) až do dne 9.11.2011, kdy mu byl řidičský průkaz odebrán policií. Tímto jednáním měl obviněný porušit § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Ke způsobu projednání přestupků obviněného krajský úřad konstatuje, že řízení o přestupcích vedené z moci úřední bylo zahájeno konformně s ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu dnem doručení oznámení o zahájení řízení obviněnému do vlastních rukou. Tímto okamžikem byl obviněný současně předvolán k ústnímu jednání nařízenému na den 12.12.2011. Z omluvy obviněného ze dne 9.12.2011 je zřejmé, že tato nebyla magistrátu zaslána poštou, nýbrž byla podána přímo u správního orgánu. Ve vlastní omluvě, vyhotovené dne 9.12.2011, je pak uvedeno, že obviněný se bude nacházet ode dne 11.12.2011 na služební cestě v Německu, přičemž o této skutečnosti bylo rozhodnuto dne 5.12.2011. Obviněný se nicméně mýlí, pokud se domnívá, že správní orgán je povinen omluvu vždy přijmout, přičemž nezáleží na tom, kdy se obviněný o důvodech omluvy dozvěděl. Právě poslední věta citovaného ustanovení totiž obviněnému jako předvolané osobě ukládá povinnost se omluvit bezodkladně, tedy nikoliv až tehdy, kdy to obviněný uzná za vhodné. Krajský úřad nemá důvod nesouhlasit s magistrátem v tom, že obviněný podle jím předloženého sdělení měl o důvodech omluvy vědět již od pondělí 5.12.2011, avšak omluvu k magistrátu bez jakéhokoliv opodstatnění podal až v pátek 9.12.2011. Obviněný pak v řízení zjevně nevyvinul žádnou součinnost se správním orgánem k umožnění projednání věci, ani se zjevně nezaobíral tím, zda magistrát jeho omluvu jako důvodnou vsutku přijme. Zcela logický je pak i závěr magistrátu o nepravdivosti skutečností uvedených v omluvě. Pokud je v této tvrzeno, že se ode dne 11.12.2011 bude nacházet na služební cestě v Německu, ovšem je zcela spolehlivě zjištěno, že obviněný se ještě dne 12.12.2011 nacházel v České republice, lze se oprávněně domnívat, že nikoliv bezodkladně uplatněná omluva měla obviněnému účelově posloužit k znemožnění projednání věci. V přezkoumávaném případě nebyla omluva vzhledem k vzniku důvodů v ní uvedených správnímu orgánu oznámena bezodkladně, nadto se skutečnost o pracovní cestě obviněného ode dne 11.12.2011 ukázala nepravdivou. Konečně, správní orgán není povinen automaticky přijmout omluvu z důvodu výkonu zaměstnání, neboť úřední jednání o přestupku má přednost před soukromými záležitostmi obviněného, kdy současně obviněný opravdu správní orgán nepřesvědčil, že by zrovna jeho služební cesta, která byla dohodnuta v době, kdy již o nařízení jednání věděl, mohla být považována za natolik důležitou nebo výjimečnou, aby správní orgán měl důvod ji upřednostnit před projednáním přestupků. Je to pak výhradně správní orgán, komu v řízení náleží hodnotit důvody a náležitost omluvy, přičemž náležitostí se rozumí nejen způsob podání, ale i jeho bezodkladnost. Samotná řádnost omluvy co do její formy a způsobu podání s ohledem na § 37 odst. 4

správního řádu nezakládá nárok obviněného na akceptování omluvy správním orgánem. Skutečnost, že žádost o vrácení řidičského oprávnění podal dne 12.12.2011 u magistrátu zmocněnec obviněného, nemá vliv na závěr správního orgánu o tom, že obviněný prokazatelně věděl, že dne 12.12.2011 se na zahraniční cestě v Německu nacházet nebude, což ostatně sám potvrzuje v závěru odvolání, když žádost o řidičské oprávnění nese datum podání dne 8.12.2011, datum ukončení výuky a výcviku dne 9.12.2011 a datum vykonání zkoušky odborné způsobilosti pak dne 12.12.2011. K přestupku pod bodem I. výroku rozhodnutí pak krajský úřad konstatuje, že přestupek lze mít za prokázaný na podkladě záznamu o přestupku, na němž je ve fotosnímku zachyceno jedoucí vozidlo tov. zn. Toyota RZ: X, přičemž tomuto vozidlu byla pomocí silničního laserového rychloměru naměřena okamžitá rychlost jízdy 66 km/h, po započtení maximální možné odchylky rychloměru stanovená na 63 km/h. Použitý silniční rychloměr výrobní č. UX 018281 byl podle založeného ověřovacího listu dne 3.5.2011 zákonem vyžadovaným způsobem metrologicky ověřen s platností na 1 rok, a tedy byl způsobilý k provádění měření. Tiskopisem oznámení přestupku je pak prokázána identita obviněného jako řidiče vozidla. Obviněný tak porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích stanovující, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, neboť jel rychlostí jízdy nejméně 63 km/h, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. stejného zákona, jelikož při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o méně než 20 km/h. K přestupku pod bodem II. výroku rozhodnutí krajský úřad uvádí, že přestupek je spolehlivě prokázán rozhodnutím magistrátu sp. zn. 2990/2009/DOPR/HrP ze dne 20.4.2010, kterým byla obviněnému mimo jiné uložena sankce spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci předmětného rozhodnutí. Právní moc rozhodnutí nastala dne 1.7.2010 v souladu s § 73 odst. 1 správního řádu, kdy tímto dnem bylo tehdejšímu zástupci obviněného JUDr. Marku Pourovi oznámeno rozhodnutí krajského úřadu č.j. MSK 86223/2010 ze dne 21.6.2010, sp.zn. DSH/21049/2010/Már, kterým bylo odvolání obviněného proti rozhodnutí magistrátu zamítnuto. Dnem nabytí právní moci rozhodnutí tak obviněný pozbyl řidičské oprávnění podle § 94a odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tato skutečnost je zachycena i ve výpisu z evidenční karty řidiče, ze které vyplývá, že ode dne 1.7.2010 jsou řidičská oprávnění obviněného pro skupiny vozidel „A“, „B“ a „B+E“ v blokaci z důvodu zákazu činnosti. Řidičská oprávnění pro skupiny vozidel „C“, „C+E“ a „T“ má obviněný blokována již ode dne 13.11.2009 z důvodu dřívějšího dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Svým jednáním porušil zájem společnosti na tom, aby v provozu na pozemních komunikacích řídily motorová vozidla pouze osoby, které jsou na základě rozhodnutí příslušného orgánu veřejné moci oprávněny tato vozidla řídit, a to až poté, co prokázaly nezbytnou odbornou a zdravotní způsobilost. Nestačí tedy, že obviněný byl držitelem řidičského oprávnění v minulosti a vlastní sankce zákazu řízení motorových vozidel mu již uplynula,

nýbrž byl povinen o vrácení řidičského oprávnění nejdříve u magistrátu požádat a příslušnými doklady splnění podmínek pro vrácení řidičského oprávnění doložit. K přestupku pod bodem III. výroku rozhodnutí pak krajský úřad uvádí, že výpisem z evidenční karty řidiče a tiskopisem oznámením přestupku je prokázáno, že obviněný u správního orgánu neodevzdal svůj řidičský průkaz č. AO 481039, ačkoliv mu tato povinnost vznikla podle § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích v důsledku pozbytí řidičského oprávnění nabytím právní moci rozhodnutí magistrátu sp. zn. 22990/2009/DOPR/HrP, kterým mu byla mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Řidičský průkaz se u magistrátu nenacházel, naopak byl obviněnému odebrán policistou dne 9.11.2011 poté, co bylo zjištěno, že obviněný není držitelem řidičského oprávnění. Povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností měl obviněný splnit do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o uložení sankce zákazu činnosti, tedy ode dne 1.7.2010. Přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích se dopustí ten, kdo jiným jednáním nespecifikovaným v zákoně o přestupcích poruší povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí a krajů. V daném případě porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 94a odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích formálně naplňuje skutkovou podstatu uvedeného přestupku, neboť postihované jednání nelze podřadit pod obecnou skutkovou podstatu přestupku podle zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se může dopustit pouze fyzická osoba účastnící se silničního provozu.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 24.2.2012 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení ve lhůtě tří dnů od právní moci rozhodnutí. V žalobě uvedl, že napadá výrok rozhodnutí en bloc, považuje napadené rozhodnutí

- a) za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zejména stran odůvodnění naplnění skutkových podstat správních deliktů,
- b) (nedostatečně) zjištěný skutkový stav neodpovídá subsumpci jednání žalobce pod jednotlivé správní delikty a ani neodráží správní uvážení při ukládané sankci,
- c) za nezákonné stran nesprávné právní kvalifikace správních deliktů,

d) za nezákonné z titulu závažných vad v řízení zejména před správním orgánem prvního stupně,

e) za nezákonné z titulu nepřiměřenosti uložené sankce, v kontextu zneužití správního uvážení dle § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s., jejíž výše je zároveň nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Uvedené žalobní body pak blíže konkretizoval:

- výkon sankce zákazu činnosti v délce trvání jednoho roku započatého dnem 12.7.2010 a ukončené dne 1.7.2011 nemůže být podkladem pro materiální základ pro naplnění skutkové podstaty ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť v době, kdy měl žalobce řídit motorové vozidlo, sankce zákazu činnosti skončila. K formálnímu nabytí řidičského oprávnění stačilo podat žádost, které by příslušný správní orgán vyhověl. Nesprávné je pak hodnocení zavinění žalobce při ukládání sankce, neboť porušení zákazu činnosti nebylo předmětem řízení;
- při rozhodnutí o době trvání zákazu činnosti řízení motorových vozidel nebylo zohledněno, že žalobci byl řidičský průkaz zadržen hlídkou policie na místě samém dne 9.11.2011 s odvoláním na ust. § 118a a násl. zákona o silničním provozu;
- přestupek byl projednán správním orgánem I. stupně bez přítomnosti žalobce, ač se žalobce včas z jednání omluvil z důvodu služební cesty do zahraničí;
- absence ústního jednání o přestupku před odvolacím orgánem, když takový postup je protiústavní. Na jednání o přestupku se musí uplatnit principy a zásady trestního práva, což bylo již několikrát judikováno správními soudy;
- správní rozhodnutí je nevykonatelné, neboť nebyla stanovena splatnost zaplacení nákladů přestupkového řízení;
- porušení zásady non bis in idem ve vztahu k přestupku dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích za porušení § 94a zákona o silničním provozu;
- absence popisu skutku vedením místa, času a způsobu spáchání přestupku ve výroku III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný k jednotlivým žalobním bodům žaloby uvedl:

- K řízení bez příslušného řidičského oprávnění. Žalobce nebyl uznán vinným pro jednání spočívající v maření výkonu úředního rozhodnutí. Zákonným důsledkem pravomocného uložení sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je pozbytí řidičského oprávnění (§ 94a odst. 1 zák. o silničním provozu).

Řidičské oprávnění lze znovu nabýt výhradně na základě pravomocného rozhodnutí správního orgánu, které se vydává pouze na žádost (§ 102 zák. o silničním provozu). Uplynul-li přitom od právní moci rozhodnutí, kterým byla sankce zákazu činnosti uložena, více než jeden rok, což byl i případ žalobce, je žadatel povinen prokazovat zdravotní a odbornou způsobilost, a proto nelze vyložit, že stačí pouze formálně podat žádost, které správní orgán automaticky vyhoví. Předmětem řízení nebylo řízení v době, kdy měl uložen zákaz činnosti, nýbrž v době, kdy nebyl držitelem řidičského oprávnění.

- k době trvání zákazu činnosti řízení motorového vozidla. Nejednalo se o zadržení řidičského průkazu ve smyslu § 118b zákona o silničním provozu, nýbrž o odebrání neplatného dokladu, který v té době neosvědčoval řidičské oprávnění, neboť údaje v něm uvedené neodpovídaly skutečnosti (§ 118 odst. 1 písm. b) zák. o silničním provozu) a který v té době měl být žalobcem odevzdán. Žalobce nebyl omezen v právu řídit motorové vozidlo až odebráním řidičského průkazu dne 9.11.2011, v tomto právu byl omezen již dříve uložením sankce zákazu činnosti.

- k projednání přestupku v nepřítomnosti. Rozhodné je to, že ohledně důvodnosti omluv byl žalobce usvědčen ze lži, neboť v den ústního jednání se nenacházel v zahraničí, jak tvrdil, nýbrž v České republice.

- k absenci ústního jednání o přestupku před odvolacím orgánem. Analogii trestního práva nelze uplatnit ve správním řízení tam, kde předpisy správního práva danou otázku přímo upravují. Správní orgány nejsou oprávněny posuzovat soulad zákona s ústavním pořádkem, naopak jsou povinny se jím řídit. Zrušit zákon nebo jeho část pro rozpor s ústavním pořádkem je oprávněn pouze Ústavní soud, přičemž správní orgány ani nejsou mezi subjekty oprávněnými takové zrušení navrhnout.

- k vykonatelnosti rozhodnutí. Splatnost nákladů řízení byla stanovena shodně se lhůtou splatnosti pokuty, tedy ve lhůtě 30 dnů.

- k porušení zásada non bis in idem. Tato porušena nebyla, neboť přestupek spočívající v neodevzdání řidičského průkaz je přestupkem trvajícím.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 10.11.2011 správní orgán I. stupně obdržel oznámení o přestupku z podezření z porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a tím spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. S uvedením, že dne 9. listopadu 2011 řídil jmenovaný řidič nákladní motorové vozidlo zn. Toyota Hilux, zelené barvy, rz: X v obci Opava po ul. Těšínská ve směru jízdy od centra Opavy ke kruhovému objezdu Globus, kdy byl z důvodu naměřené rychlosti jízdy R 50/66/63 km/h zastaven, přičemž bylo následnou lustrací zjištěno, že řidič měl vysloven zákaz řízení motorových vozidel od 1.7.2010 do 1.7.2011 z důvodu vybodování a do dnešního dne nepožádal o navrácení příslušného řidičského oprávnění. Na místě byl zadržen řidičský průkaz a vozidlo na místě převzala spolujezdyně. Dále ve spise je založeno:

- ověřovací list č. 8012-OL-70059-11 Českého metrologického institutu,
- výpis z registru řidičů o několika stranách s posledním zápisem o zakazu řízení od 1.7.2010 do 1.7.2011,
- rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 20. dubna 2010 čj. 229909/2009/DOPR/HrP a rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2010 o potvrzení rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 20. dubna 2010 čj. 22990/2009/DOPR/HrP (právní moc 1.7.2010) a zamítnutí odvolání ve věci uznání žalobce vinným tím, že dne 2. července 2009 v 12.45 hod. v Opavě, na místní pozemní komunikaci na ulici Nákladní ve směru jízdy k ulici Rybářské před objektem bývalé tržnice jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Mitsubishi Pajero, r.z OPJ X řídil toto vozidlo, ačkoliv v této době nebyl držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění (žádné ze skupin řidičských oprávnění), neboť dne 30.9.2008 v souladu s ustanovením § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení celkového počtu 12 bodů v systému bodového hodnocení řidičů, o čemž byl dne 22.9.2008 písemně vyrozuměn. Dále ve výše uvedenou dobu, na uvedeném místě, jako řidič tohoto vozidla nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, ačkoliv jím bylo toto vozidlo povinně vybaveno a neměl za jízdy na tomto vozidle rozsvícená obrysová a potkávací světla nebo světla pro denní svícení, ačkoliv jimi bylo vozidlo vybaveno. Rovněž jako řidič, který pozbyl dne 30.9.2008 řidičské oprávnění (odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel) ve lhůtě nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů a výzvy k odevzdání řidičského průkazu (22.9.2008), této výzvě nevyhověl a řidičský průkaz odevzdal až dne 4.8.2009.
- příkaz Magistrátu města Opavy ze dne 8. září 2010 o uložení pokuty ve výši 3.000,- Kč za spáchání přestupku proti pořádku ve státní správě a pořádku v územní samosprávě dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích a § 46 odst. 3 téhož zákona, kterého se dopustil tím, že ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne

nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 20.4.2010, které nabylo právní moci dne 1.7.2010, jímž mu byl mimo jiné uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců s účinností od 1.7.2010 do 1.7.2011, neodevzdal řidičský průkaz obecnímu úřadu s rozšířenou působností, čímž porušil ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu,

- oznámení ze dne 22.11.2011 o zahájení řízení o přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání na 12. prosince 2011 ve 14 hodin,
- sdělení žalobce s neuvedením data sepsání, které bylo Magistrátu města Opavy doručeno dne 9.12.2011 o obsahu, že se nemůže dostavit k zahájení řízení dne 12.12.2011 z důvodu, které je přílohou. Přílohou je podání označené jako oznámení, vydané firmou WITZEMANN, podepsané asistentkou ředitele Mgr. L. L. o obsahu, že omlouvají svého zaměstnance J. K. z ústního jednání 12.12.2011 z důvodu, že v době od 11.12.2011 do 20.12.2011 se jmenovaný nachází společně s panem Ing. V., M. G. a Ing. A. N. na služební cestě v Německu za účelem přejímky a školení na novou technologii a přípravků pro firmu Volvo, když tento termín byl projednán dne 5.12.2011,
- žádost o řidičské oprávnění žalobce ze dne 5.12.2011, podaná u provozovatele autoškoly Autoškola Ležáková Přerov dne 8.12.2011 s datem ukončení výuky a výcviku dne 9.12.2011 s provedením zkoušky dne 12.12.2011 se závěrem, že žadatel splnil podmínky odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění, bez vyplnění obecního úřadu obce s rozšířenou působností o vydání řidičského průkazu. Dále protokol o přidělení čísla testu k první zkoušce a protokol o testu vše ze dne 12.12.2011,
- protokol z ústního jednání o přestupku ze dne 12.12.2011 před Magistrátem města Opavy.

[7] Dne 21. prosince 2011 bylo vydáno rozhodnutí sp. zn. 27129/2011/DOPR/DoM.

[8] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 12.1.2012 odvolání a následujícího dne bylo toto předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Právní úprava

[9] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, *koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu*

[10] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.*

[11] Podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu *řídít motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.*

[12] Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích *přestupkem je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 až 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů.*

[13] Podle ust. § 94a odst. 1, 2 zákona o silničním provozu *držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.*

[14] Podle ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu *řidičský průkaz je povinen odevzdat držitel řidičského průkazu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle odstavce 1.*

[15] Podle ust. § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu *po výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel nebo po upuštění nebo podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel podle zvláštních právních předpisů rozhodne o vrácení řidičského oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na žádost osoby, která pozbyla řidičské oprávnění podle § 94a.*

Právní posouzení věci samé dle žalobních bodů

[16] K projednání přestupku v nepřítomnosti. Žalobce byl předvolán k projednání předmětného přestupku správním orgánem I. stupně na den 12.12.2011 (pondělí). Žalobce přede dnem ústního jednání, konkrétně dne 9.12.2011, písemně sdělil, že se nemůže k jednání dostavit z důvodu zahraniční pracovní cesty. Správní orgán I. stupně takto formulovaný důvod nepřijal, neboť s ohledem na jiné důkazní prostředky, a to doklady o konání zkoušky k přezkoušení odborné způsobilosti, vyhodnotil omluvu jako nedůvěryhodnou a věc v určený den projednal. Stejně tak žalovaný k odvolání žalobce, jehož jedinou námitkou bylo, projednání věci bez přítomnosti účastníka řízení, zaujal shodné stanovisko s orgánem I. stupně.

[17] S odvoláním na uvedené v odst. [9] tohoto rozsudku se za vadu řízení považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil bez důležitého důvodu. Je věcí správního orgánu vyhodnotit závažnost důvodu, který obviněný jako důvod neúčasti u jednání uvádí, a to i s ohledem na průběh celého řízení. Krajský soud souhlasí s oběma správními orgány, že prohlášení o zahraniční pracovní cestě je nepřesvědčivé v souvislostech s ostatními důkazními prostředky. Ústní jednání bylo nařízeno na pondělí 12. prosince 2011 na 14 hodin. Žalobce v pátek 9. prosince 2011 podal u správního orgánu omluvu doloženou oznámením zaměstnavatele (podepsáno asistentkou ředitele) datovanou dne 9.12.2011, že žalobce bude v době od 11.12.2011 do 20.1.2011 služebně v Německu, přičemž tento termín byl projednán 5.12.2011. Žalobce dne 8.12.2011 podal u Autoškoly Ležáková v Přerově žádost o přijetí do výuky a výcviku k získání řidičského oprávnění s potvrzením, že tuto výuku a výcvik ukončil dne 9.12.2011 a následnými protokoly ze dne 12.12.2011 o zkoušce k přezkoušení odborné způsobilosti. Skutečnosti zjištěné o absolvování zkoušky k přezkoušení odborné způsobilosti jednoznačně zpochybňují předložené potvrzení zaměstnavatele o jeho zahraniční cestě, která měla být započata v neděli 11.12.2011. Soud vyhodnotil tuto omluvu shodně se správními orgány jako nepřesvědčivou. Současně, jestliže potřebnost a termín služební cesty měl být projednán již v pondělí 5.12.2011 a omluva byla u správního orgánu předložena až v pátek 9.12.2011, tedy poslední pracovní den přede dnem ústního jednání, nejednalo se o omluvu včasnou. Soud nesdílí názor strany žalobce, že doba od 5.12.2012 do 9.12.2012 je přiměřená vzhledem k tomu, že omluvu vytvořil jednatel velké společnosti, ve které rozhodovací procesy trvají a nemohou být činěny „ze dne na den“. Soud opakovaně poukazuje, že oznámení bylo vytvořeno až v pátek, když o termínu mělo být rozhodnuto již v pondělí, oznámení podepsala pouze asistentka ředitele, nikoliv jednatel společnosti a bylo sepsáno dne 9.12.2011, když žalobce vzhledem k tomu, že věděl, že dne 12.12.2011 bude vykonávat test ověření způsobilosti u Magistrátu města Přerova, nemůže započít služební cestu v předcházejícím dni, v neděli 11.12.2011, jak zaměstnavatel v oznámení uvedl. Soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena procesní práva žalobce ve správním řízení ve smyslu ust. § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. K námitce ohledně vydání rozhodnutí až deset dnů po dni, kdy mělo

proběhnout jednání, soud pouze konstatuje, že není vadou, jestliže správní orgán rozhodne až v některý následující den po dni ústního jednání. Ust. § 49 zákona č. 500/2004 Sb. a ani žádné další ustanovení cit. zákona neukládá povinnost rozhodnout v den ústního jednání. Správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí zcela jasně uvedl, že věc byla projednána v nepřítomnosti účastníka. Nepopsání jeho průběhu v odůvodnění rozhodnutí (soud se domnívá, že toto měl zástupce žalobce na mysli, neboť žalobce může do správního spisu nahlédnout a seznámit se s obsahem protokolu o jednání dne 12.12.2011) nečiní rozhodnutí nepřezkoumatelným.

[18] Stejně tak soud nepřisvědčil straně žalobce v námitce co do podstatné vady řízení, nebylo-li nařízeno ústní jednání v odvolacím řízení. Tak jak žalobce sám uvádí, povinnost ústního jednání je dána toliko při řízení o přestupku před správním orgánem I. stupně (§74 odst. 1 zákona o přestupcích). Samozřejmě, že i odvolací orgán může, vyžaduje-li to povaha věci, zejména přispělo-li by to k objasnění všech souvisejících okolností projednávaného přestupku, nařídit ústní jednání. Je to však jen na úvaze odvolacího správního orgánu v souladu (ust. § 49 odst. 1 správního řádu). Řízení o přestupku je upraveno samostatnou normou, zákonem o přestupcích, která obsahuje ustanovení o řízení a dále s odkazem na subsidiaritu správního řádu (§51 zákona o přestupcích). Soud neshledal v postupu žalovaného, jestliže nenařídil ústní jednání k projednání odvolání, vadu řízení a samotné ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona neshledal v rozporu s ústavním pořádkem, resp. nastolení této otázky Ústavnímu soudu.

[19] Soud se neztotožnil s námitkou žalobce ohledně vykonatelnosti rozhodnutí, konkrétně, že rozhodnutí je nezákonné z důvodu nestanovení splatnosti nákladů řízení. Správní orgán I. stupně, sice trochu nepřehledně, leč jednoznačně v předposledním odstavci výrokové části rozhodnutí uvedl, že „pokutu je povinen dle ustanovení § 125e odst. 7 zákona o provozu na pozemních komunikacích uhradit přiloženou složenku do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí včetně nákladů řízení, a to na účet“.

[20] Soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně nenaplnění skutkové podstaty přestupku řízení bez příslušného řidičského oprávnění pro absenci materiálního znaku – společenské škodlivosti a nepřisvědčil ani námitce strany žalobce ohledně formálního nabytí řidičského oprávnění toliko podáním žádosti. Navrácení řidičského oprávnění je samostatným správním řízením, které je založeno podáním žádosti, a v případě, že mezi právní mocí rozhodnutí o zákazu činnosti a vydáním rozhodnutí o vrácení řidičského průkazu je doba delší jednoho roku posouzením plnění podmínek ve smyslu

zkoumání zdravotního stavu a odborné způsobilosti řidiče (§ 102 odst. 5 zákona o silničním provozu) a vydáním písemného rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění, které nabývá právní moci až po doručení. Tímto postupem je zajišťován efektivní dozor nad výkonem zákazu činnosti. Tato otázka byla již opakovaně judikována a soud v první řadě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. dubna 2012 čj. 7 As 137/2011-52 (dostupný na www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku soud s odvoláním na ust. § 94a odst. 1, 2 a § 102 odst. 1 zákona o silničním provozu (viz odst. [13-15] tohoto rozsudku) vyslovil, že „podle zákona o silničním provozu je výslovně vyloučen automatismus spočívající v tom, že po uplynutí doby zákazu činnosti může řidič bez dalšího opět řídit motorové vozidlo. Takový postup by byl jistě možný, ale zákonodárce zvolil jiný, vůči řidičům administrativně náročnější a přísnější, postup, a sice vrácení řidičského oprávnění na žádost ve zvláštním řízení. Je nepochybné, že takový postup vede k faktickému prodloužení doby, po kterou řidič nemůže řídit motorové vozidlo, minimálně o dobu trvání procedury vrácení. Ta končí podle ust. § 114 odst. 1 zákona o silničním provozu úkonem správního orgánu spočívajícím ve fyzickém předání řidičského průkazu žadateli na základě pravomocného správního rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění. Uvedená procedura umožňuje jednak v případě, že mezi právní mocí rozhodnutí o zákazu činnosti a vydáním rozhodnutí o vrácení řidičského průkazu je doba delší jednoho roku, zkoumat zdravotní a odbornou způsobilost řidiče (§ 102 odst. 5 zákona o silničním provozu) a i v případech, na něž uvedené ustanovení nedopadá, zajišťuje efektivní dozor nad výkonem zákazu činnosti. Pokud se ten, komu byl uložen zákaz činnosti, chová podle zákona a v zákonem stanovené lhůtě odevzdá řidičský průkaz, ví nebo přinejmenším má a musí vědět, že nedisponuje osvědčením nezbytným k řízení motorových vozidel. Je tedy skoro vyloučeno, aby i v době trvání zákazu činnosti z nedbalosti řídil bez řidičského oprávnění. Signálem, že opět řídit může, je právě vrácení řidičského oprávnění a následně řidičského průkazu postupem podle ust. § 102 a § 114 zákona o silničním provozu. Při nedodržení uvedeného postupu odevzdání a vrácení řidičského průkazu hrozí, že řidič, který má řidičský průkaz u sebe, ač jej měl ve stanovené lhůtě odevzdat, by mohl řídit motorové vozidlo i bez řidičského oprávnění, přičemž jeho pochybení by nemuselo být, např. při zběžné kontrole policií bez prověření příslušných evidencí, jednoduše zjistitelné. Právě tomu má zabránit mechanismus odevzdání a vrácení řidičského průkazu, za jehož dodržení se řidič, který řidičský průkaz odevzdal, po dobu odevzdání žádným takovým průkazem nemůže prokázat. Jedná-li tedy určitá osoba v rozporu s ust. § 94a a § 102 zákona o silničním provozu, a naplní tím formální znaky skutkové podstaty přestupku, za nějž byl postižen stěžovatel, je nutno mít za to, že je naplněn i znak materiální, ledaže by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost příslušného jednání snižovaly natolik, že by materiální znak naplněn nebyl.“ S ohledem na uvedené pak nedůvodné je tvrzení ohledně nesprávného právního posouzení dle § 125c odst. 1 písm. e bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobce v době zadržení dne 9. listopadu 2011 nebyl držitelem řidičského oprávnění a nesplňoval tak základní podmínku pro řízení motorového vozidla.

Na tom nic nemění to, zda již uplynula doba zákazu řízení motorových vozidel, stanovena rozhodnutím správního orgánu.

[21] Pokud se týká vytýkané výše sankce v horní polovině zákonné sazby za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu soud nesdílí názor strany žalobce, že se v jeho případě jednalo o nedbalostní jednání, jestliže řídil motorové vozidlo v době, kdy nebyl držitelem řidičského oprávnění. Žalobce byl sankciován právě z důvodu, že řídil motorové vozidlo, aniž byl držitelem příslušného řidičského oprávnění (§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu), nikoliv z důvodu řízení v době, kdy mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel. Správní orgán svůj úsudek o výši sankce náležitě odůvodnil, uložil jej v možném rozpětí daném ust. §125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu a soud nemá důvodu výši uložené sankce zpochybňovat, neboť výše nevybočila z mezí správní úvahy. Žalobce pak sám ve svém odvolání ze dne 12.1.2012 proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy proti výši uložené sankce nebrojil.

[22] Pokud se týká námítky ohledně doby trvání zákazu činnosti řízení motorových vozidel, soud přisvědčil žalovanému, že u žalobce se jednalo o odebrání neplatného dokladu. Žalobce pozbyl řidičské oprávnění dne 1.7.2010 (právní mocí rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2010 čj. 22990/2009/DOPR/HrP) a skutečnost, že žalobce nesplnil svoji povinnost danou ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu tím, že neodevzdal řidičský průkaz do pěti dnů od tohoto data, řidičský průkaz si ponechal, a nepožádal o něj po uplynutí sankce zákazu činnosti řízení motorových vozidel vyjádřené v citovaném rozhodnutí ze dne 21.6.2010, tj. po 1.7.2011, nemá a nemůže mít vliv na stanovení délky trvání zákazu činnosti.

[23] Konečně krajský soud se neztotožnil ani s námitkou ohledně porušení zásady non bis in idem. Této zásady se nelze dovolávat u trvajících deliktů, což bezesporu neodevzdání řidičského průkazu je. V případě přisvědčení názoru strany žalobce by nastal stav, že po uložení první pokuty by žalobce již mohl bez dalšího pokračovat v protiprávním jednání a nemohl by být donucen k dodržování povinnosti odevzdání řidičského průkazu.

[24] Žalobce zpochybnil v závěru své žaloby úplnost výroku III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť v něm postrádá popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí 2 As

34/2006-73). Dle názoru soudu, jestliže označený správní orgán ve výroku uvedl, že přestupku se dopustil tím, „že neodevzdal příslušnému obecnímu úřadu s rozšířenou působností ode dne 22.9.2010 (následující dne ode dne doručení příkazu MM Opavy.....) až do dne 9.11.2011, kdy mu byl řidičský průkaz odebrán policií, jedná se o řádně formulovaný výrok. Soud je přesvědčen, že označený výrok splňuje náležitosti kladené na výrok, v němž se rozhoduje o sankci, neboť je v něm popsán skutek, který vylučuje jeho záměnu s jiným skutkem a čas jeho spáchání.

[25] Závěrem s ohledem na výše uvedené soud neshledal důvodnými námitky uvedené v odstavci [4] označené písmeny a) až e) tohoto rozsudku. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správních deliktů, když řádně odůvodnily naplnění skutkových podstat. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí, stejně tak neshledal nedostatečné odůvodnění výše stanovené sankce.

[26] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 512 odst. 1 s.ř.s.

[27] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. ledna 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně